

o.o.o.1Sygn. akt II Ka 365/19

o.o.o.5.1WYROK

1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1.1Dnia 05 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Aneta Świniarska

Sędziowie: Jacek Wojdyn

Marek Podwójniak (spr.)

Protokolant : sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

przy udziale oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej H. J.

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2020 roku

sprawy D. G.

oskarżonego z art. 177 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżycielkę posiłkową subsydiarną oraz jej pełnomocnika

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 04 października 2019 roku sygn. akt VII K 132/14

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

2. zasądza od H. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,00 (sto dwadzieścia ⁰⁰/100) złotych tytułem opłaty za II instancję,

3. zasądza od H. J. na rzecz D. G. kwotę 2680,00 (dwa tysiące sześćset osiemdziesiąt ⁰⁰/100) złotych tytułem poniesionych przez niego w postępowaniu odwoławczym kosztów procesu.

Marek Podwójniak Aneta Świniarska Jacek Wojdyn

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIKa365/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
wyrok Sądu Rejonowego w Łasku (VII Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w Poddębicach) z dnia 04 października 2019r. wydany w sprawie VII K 132/14	
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z				

dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów				

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Podniesiony w apelacji oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej H. J. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący określenia dokładnej godziny zdarzenia, gdyż Sąd I instancji wykluczył, aby do potrącenia pieszej i krowy doszło przed godziną 19:07:33, kiedy rozpoczęło się połączenie telefoniczne wskazując, że oskarżony nie wyłączył telefonu,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

zaś odbierający numer dopiero rozłączył się po 3,5 minutach, a nielogicznym jest, aby po wypadku oskarżony rozmawiał, ponieważ nie mógł odszukać telefonu, w tym pomógł mu świadek, który jako pierwszy przyjechał na miejsce po zdarzeniu, a tymczasem z bilingów połączeń (k. 183 – 184) oskarżonego wynika, że o godzinie 19:07:03 nastąpiła próba wybierania numeru, trwająca około 30 sekund aż nastąpiło połączenie głosowe o godzinie 19:07:33, natomiast telefon pokrzywdzonej w sieci (...) mający włączoną transmisję danych został wyłączony o godzinie 19:06:57, czyli jest logicznym, iż oskarżony podczas wybierania numeru, który może trwać kilka a może kilkanaście sekund uderza najpierw w pieszą a za 1 lub 2

sekundy w krowę a następnie kilka lub kilkanaście sekund jedzie przez rów i uderza wbijając się w przydrożne drzewo, bliskość godziny 19:06:57 oraz godziny 19:07:03 - 33 świadczy o godzinie zdarzenia, dzieli tą okoliczność od 6 do 30 sekund, a dopóki połączenie nie zostanie wyłączone przez użytkownika może trwać nieustannie, aż któraś ze stron połączenia wyłączy telefon, a przy tym podczas przesłuchania oskarżonego w dniu 24 lutego 2014r. przyznał on, że prowadził przed wypadkiem połączenie ze swojego numeru telefonu

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Odnosząc się do tego zarzutu w pierwszej kolejności należy zauważyć, że

wbrew temu co ustalił Sąd i co podniosła w zarzucie skarżąca z wykazu połączeń z kart 183 – 184 wynika, że próba połączenia z godziny 19.07.03 została zainicjowana nie przez oskarżonego, ale przez użytkownika numeru (...), a z wykazu tego nie wynika, że trwała ona około 30 sekund, natomiast faktycznie połączenie z godziny 19.07.33 - trwające 216 sekund zostało zainicjowane przez oskarżonego. Jednocześnie nie można odmówić logiki rozumowaniu Sądu, iż do zdarzenia nie doszło przed rozpoczęciem połączenia z godziny 19.07.33 jak i w trakcie tego połączenia, skoro z zeznań świadka Ł. G. wynika, że oskarżony nie był w stanie nacisnąć guzika od telefonu i wybrać numeru do rodziny, że miał obrażenia palców obu rąk i

że nie mógł on znaleźć telefonu komórkowego, a w jego poszukiwaniach pomagał mu ów świadek. Z drugiej strony nie można jednak odmówić logiki twierdzeniom skarżącej, iż do wypadku mogło dojść w trakcie wybierania przez oskarżonego numeru (...) lub nawet w trakcie trwania połączenia, które mogło przecież zostać zakończone przez odbierającego już po wypadku. Niemniej jednak kluczowe dla tej sprawy jest stwierdzenie Sądu I instancji, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na bezsporne ustalenie, czy w momencie zauważenia krowy na jezdni oskarżony używał telefonu komórkowego, a ze stwierdzeniem tym należy w pełni się zgodzić. Zasadnie zauważył Sąd I instancji, iż analiza całego zgromadzonego w

sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań świadków i wszelkich dowodów nieosobowych nie pozwoliły na określenie w sposób precyzyjny godziny wypadku, a tym samym stwierdzenie ponad wszelką wątpliwość, że do zdarzenia doszło w trakcie wykonywania próby połączenia, czy też w trakcie samego połączenia mającego miejsce w godzinach 19.07.33 – 19.11.06. Sąd Rejonowy próbując odtworzyć dokładną godzinę wypadku przeanalizował bardzo szczegółowo wszelkie dowody, przeprowadzonej w tym zakresie analizie nie można nic zarzucić. W żadnym razie nie można uznać w oparciu tylko i wyłącznie w oparciu dane związane z telefonem A. J. (2). Podkreślić należy, że tylko w wypadku

<p>bezspornego ustalenia, iż oskarżony w momencie zdarzenia wykonywał próbę połączenia telefonicznego lub połączenie telefoniczne można byłoby rozważać kwestię znaczenia takiego zachowania oskarżonego dla zaistniałego wypadku. Natomiast w sytuacji, gdy ustalenie takie w świetle całego zgromadzonego materiału dowodowego jest niemożliwe, nie można choćby hipotetycznie rozważać takiej kwestii i ewentualnie jej wpływu na zaistniały wypadek</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu			
3.2.	<p>Podniesiony w apelacji oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej H. J. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący poruszania się krowy, gdyż Sąd I instancji ustalił, iż jedynym naocznym świadkiem zdarzenia był brat poszkodowanej P. J., a Sąd uznał, że jego zeznania nie są konsekwentne i wiarygodne, oceniając je jednak w sposób wybiórczy bez analizy pozostałego materiału dowodowego, a w szczególności pominął zeznania oskarżonego przesłuchiwanego w roli świadka zaraz po wypadku o godzinie 22.20, zaś składając wyjaśnienia w dniu 17 sierpnia 2015 r na rozprawie w Sądzie oskarżony w sposób oczywisty</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

zezwał wrócić do zeznań w postępowaniu przygotowawczym, ponieważ one były świeże zaraz po wypadku, a tymczasem w postępowaniu przygotowawczym odnośnie poruszania się krowy oskarżony zeznał (k. 13), iż w pewnej chwili zauważył na swoim pasie jezdni krowę, krowa ta skierowana była przodem w kierunku jego samochodu i wyglądała, jakby szła w jego stronę, zauważył, że szła ona praktycznie przy osi jezdni, zaś wyjaśniając na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2015r. podał, że jadąc nagle zauważył krowę i wydaje mu się, że zmierzała ona w jego stronę, w stronę Ł., przy osi jezdni, a te relacje korelują z zeznaniami bezpośredniego świadka P. J. złożonymi w postępowaniu przygotowawczym w dniu 28 listopada 2013r. (k. 126 akt Ds 794/13), który

	<p>wskazał wówczas, że pierwszą krowę zdążyła siostra przeprowadzić i jak wracała wówczas druga krowa weszła na środek jezdni chyba speszyła się i była już przy osi jezdni, jak została potrącona</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosząc się do tego zarzutu w pierwszej kolejności podkreślić należy, że Sąd I instancji w żadnym razie nie mógł wziąć pod uwagę i potraktować jako dowód zeznań złożonych przez D. G. w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego (protokół przesłuchania świadka z kart 12 – 14 akt sprawy). W tym zakresie istnieje bezwzględny zakaz dowodowy i nawet stwierdzenie przez oskarżonego w</p>			

trakcie składania wyjaśnień na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2015r., że wyjaśnienia, które składał w dniu wypadku na policji będą obszerniejsze, bo były składane świeżo po wypadku nie powoduje, że można je traktować jako dowód. Należy przy tym zauważyć, że po tym stwierdzeniu D. P. poinformowała go, że jego wcześniejsze zeznania jako świadka nie mogą być wykorzystane w sprawie, gdyż obecnie jest on oskarżony o popełnienie przestępstwa, a wówczas już oskarżony dość szczegółowo wyjaśniał dalej odpowiadając na pytania teź P. oraz swojego obrońcy, zaś te jego wyjaśnienia zostały poddane szczegółowej analizie przez Sąd Rejonowy w ocenie dowodów. Należy również zauważyć, że Sąd I instancji dokonał niezwykle szczegółowej,

wręcz
drobiazgowej
analizy zeznań
świadka P. J.,
dokonując oceny
jego kolejnych
relacji z
uwzględnieniem
ich treści, jak
też w oparciu
o zachowanie
świadka na
rozprawie i
sposób
formułowania
przez niego
określonych zdań
i ich treść, jak
również biorąc
pod uwagę inne
dowody
zgromadzone w
sprawie, a w
szczególności to,
co powiedział on
funkcjonariuszowi
Policji R. K. (1) tuż
po wypadku, gdy
funkcjonariusz
ten przyjechał na
miejsce zdarzenia.
Sąd meriti
dostrzegł wszelkie
różnice w
relacjach świadka
i je omówił,
a także w
sposób właściwy
dostrzegł wpływ
innych osób na
jego zeznania.
Rozważaniom
Sądu I instancji
co do tego, której
części zeznań
świadka należy
dać wiarę, a
którym odmówić
wiarygodności nie
można nic

zarzucić. Trzeba przy tym zwrócić uwagę, że tak naprawdę wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadka P. J. dotyczyły w zasadzie jedynie kwestii, jaka była widoczność w momencie zdarzenia i czy krowa, która pojawiła się na jezdni, na nią weszła czy wbiegła. Na ocenę zeznań P. J. nie mogą mieć jakiegokolwiek wpływu zeznania D. G. złożone w charakterze świadka, skoro zeznań tych w ogóle nie można było potraktować jako dowód. Także stwierdzenie przez oskarżonego już w trakcie składania przez niego wyjaśnień na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2015r., że jadąc nagle zauważył krowę i wydaje mu się, że zmierzała ona w jego stronę, w stronę Ł., przy osi jezdni, nie stanowi podstawy do przyjęcia, że wiarygodne są zeznania P. J. w zakresie, w jakim Sąd odmówił

<p>im wiary, tym bardziej, że D. G. wskazywał, że „wydaje mu się”, że krowa zmierzała w jego stronę i znajdowała się przy osi jezdni.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Podniesiony w apelacji oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej H. J. zarzut pominięcia w ocenie dowodów nieosobowych a mianowicie że Sąd nie wziął pod uwagę:</p> <p>a) protokołu oględzin samochodu (...) gdzie pozostały niezbite dowody biologiczne w postaci sierści zwierzęcia po lewej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>stronie pojazdu w górnej części szyby czołowej oraz ślady sierści i krwi na lewym relingu dachowym,</p> <p>b) protokołu oględzin zwierzęcia z których wynika, iż pojazd (...) miał kontakt ze zwierzęciem z lewej części Auta, zwierzę miało otarcia skóry z lewej strony, złamany lewy obojczyk, złamaną lewą kończynę dolną</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wbrew zarzutowi Sąd uwzględnił wskazane w zarzucie dowody uznając je za wiarygodne. Dowody te stanowiły przy tym jedną z podstaw, na której oparta była opinia biegłych z Instytut Ekspertyz Sądowych w Krakowie. W oparciu o te dowody biegli ustalili w sposób nie budzący wątpliwości, że doszło do uderzenie</p>			

<p>przodem samochodu, raczej z jego lewej strony w krowę, która była ustawiona lewą stroną ciała do przodu nadjeżdżającego pojazdu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu</p>			
<p>3.4.</p>	<p>Podniesiony w apelacji oskarżycielki posilkowej subsydiarnej H. J. zarzut błędnej oceny takich dowodów jak notatka urzędowa sporządzona przez policjanta R. K. po wypadku, z której wynika, że „jedna z krów przebiegła przez rów wyskakując na drogę, a jego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

siostra wybiegła za krową chcąc ją złapać za łańcuch, po czym zostały potrącone przez samochód” – a są to zeznania świadka roztrzęsionego po wypadku P. J. ale bez jego podpisu. Dalej cytując: „Zeznania powyższe przeczą ustaleniom biegłym z Instytutu Ekspertyz Sądowych, z Krakowa. Sąd dał opiniom biegłych status jako wiarygodne, a to dlaczego nie podziela sąd iż biegli ustalili iż pierwsza została potrącona dziewczynka na prawym pasie ruchu w części środkowej pasa prawego, o czym przemawia protokół oględzin zwłok, uderzona została od tyłu od lewej jej strony o czym świadczą jej obrażenia, była w pozycji pionowej chodu (rozkroku) Ta pozycja ustawienia pieszej około 10 metrów przed krową. Krowa którą potrącił oskarżony szła

przy osi jezdni wynika z jego zeznań i wyjaśnień i ta wersja całkowicie zaprzecza informacje z notatki informacyjnej sporządzonej po wypadku, gdzie piesza miała znajdować się za krową i ją ściągać za łańcuch (wówczas podczas ciągnięcia krowy powinna piesza być schylona a nie wyprostowana w rozkroku i przodem zwrócona w stronę krowy, Biegli z (I E S) udowodnili tą wersję iż dziewczynka w chwili potrącenia była przed krową około 10 metrów co również można dopatrzeć z wiarygodnego dowodu materialnego jakim jest szkic ilustracyjny z miejsca zdarzenia".

Skarżąca wskazała, że sąd ustalił, iż dziewczynka była za krową uwzględniając przy tym jako wiarygodną notatkę policyjną, a to stwierdzenie

zaprzecza wywody biegłych”.

Skarżąca podkreśliła, że dowody w postaci notatki policyjnej zostały błędnie ocenione jak i wybrano wybiórczo wersję zeznań P. J. odnośnie wbiegnięcia krowy, która nie odpowiada innym dowodom materialnym jak i wyjaśnieniom oskarżonego, zaś wskazane wyżej dowody są nielogiczne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym.

Oskarżycielka posiłkowa subsydiarna podniosła, iż notatka policyjna nie odnosi się nawet do szkicu ilustracyjnego, ani do obrażeń pokrzywdzonej, ani do obrażeń krowy ani do protokołu uszkodzeń samochodu (...).

Wskazała, iż biegli na rozprawie w dniu 24 września 2019 r. po podaniu przez pełnomocnika pokrzywdzonej wersji wyjaśnień oskarżonego, iż

	<p>krowa szła lub zmierzała dopisali do opinii literką „n”, iż zwierzę to cytując: „mogło stanowić jako przeszkoda znajdująca się na jezdni ponieważ mogła przebywać dłuższy czas na jezdni”, zaś Sąd na rozprawie powyższy pogląd wyrażony przez pełnomocnika określił jako nadinterpretację faktów.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Jeżeli chodzi o ten zarzut, to faktycznie należy zgodzić się ze skarżącą, że ustalenie Sądu I instancji w oparciu o zeznania P. J. z postępowania przygotowawczego (k. 127 akt), iż najpierw doszło do uderzenia samochodem w krowę, a następnie w pokrzywdzoną A. J. (2) nie znajduje potwierdzenia w opinii biegłych z Instytutu</p>			

Ekspertyz
Sądowych w K.,
którzy ustalili, że
samochód marki
(...) miał najpierw
kontakt z pieszą
znajdującą się na
środku prawego
pasa jezdni
patrząc w
kierunku, w
którym poruszał
się ten pojazd, a
dopiero następnie
z krową, co
uwidocznili
również na szkicu
stanowiącym
część opinii (k.
997). W tym
przypadku biorąc
pod uwagę treść
opinii biegłych
Sąd meriti
powinien podejść
z dużą dozą
ostrożności
również do
fragmentu zeznań
P. J. odnośnie
tego, że pojazd
prowadzony przez
oskarżonego
najpierw uderzył
w krowę, a
potem kierowca
próbując ją
ominać uderzył
w A. J. (2)
i odmówić wiary
jego relacji także
w tym fragmencie,
a tymczasem
tej okoliczności
nie dostrzegł.
Niemniej jednak
ostatecznie błąd
ten nie mógł mieć
znaczenia dla
rozstrzygnięcia

sprawy. Za
kluczową należy
w tym przypadku
uznać opinię
biegłych z
Instytutu
Ekspertyz
Sądowych, którzy
dysponując
bardzo
obszernym
materiałem
dowodowym,
dokonali
niezwykle
drobiazgowej jego
analizy wydając w
tej sprawie bardzo
szczegółową
opinię pisemną,
uzupełnioną
również na
rozprawie opinią
ustną, w której
odpowiedzieli na
wszelkie
pojawiające się
pytania. Analiza
opinii w
konfrontacji z
całym zebraniem
materiałem
dowodowym nie
pozostawia
wątpliwości co do
jej miarodajności.
Tymczasem biegli
nie mieli
wątpliwości, że
przyczyną
wypadku
drogowego było
nieustąpienie
pierwszeństwa
przejazdu
samochodowi
jadącemu drogą
główną przez
pokrzywdzoną
pieszą, która

miała możliwość rozpoznania, że do miejsca, w którym zamierza przejść z krową przez jezdnię zbliża się samochód, gdy znajdował się on w odległości około 230 metrów, tj. na około 7 – 8 sekund przed wypadkiem, a wejście pieszej na jezdnię mogło nastąpić na około 1 sekundy przez potrąceniem, natomiast wkroczenie krowy na niespełna 3 sekundy przez zdarzeniem, zaś pojawienie się pieszej i zwierzęcia na prawym pasie ruchu nosiło znamiona wtargnięcia na jezdnię bezpośrednio przez nadjeżdżający pojazd. Biegli także stwierdzili, że kierujący samochodem (...) jadąc na światłach mijania z prędkością przekraczającą wartość dozwoloną w rejonie zdarzenia nie miał możliwości uniknięcia wypadku.

Wskazali oni, że jadąc na światłach mijania z prędkością administracyjnie dozwoloną i reagując intensywnym hamowaniem na wejście krowy na jezdnię, oskarżony zdołałby zatrzymać samochód około 2 metrów przed miejscem zderzenia z krową i to tylko w jednym z przeanalizowanych wariantów przy przyjęciu najmniejszej prędkości 1,5 m/s , natomiast w żadnym wypadku nie miał możliwości zatrzymania samochodu przed miejscem potrącenia pieszej, co miało miejsce około 10 metrów przed jego uderzeniem w zwierzę. Co ważne, Sąd na stronie 7 uzasadnienia wyroku poczynił stosowne ustalenia faktyczne w tym zakresie oparte właśnie na opinii biegłych z Instytutu Ekspertyz

Sądowych, w tym również odnośnie tego, że samochód marki (...) miał najpierw kontakt z pieszą znajdującą się na środku prawego pasa jezdni patrząc w kierunku, w którym poruszał się ten pojazd, a dopiero następnie z krową.

Podkreślić jednocześnie należy, że wbrew stanowisku skarżącej Sąd miał pełne prawo oprzeć się na relacji P. J. przedstawionej przez niego krótko po zdarzeniu funkcjonariuszowi Policji R. K. (1), jako tej przedstawionej przez świadka niejako na gorąco, gdy nie był jeszcze poddany ewentualnym wpływom otoczenia. Niewątpliwie mógł on być wówczas roztrzęsiony, ale nie oznacza to, że nie był w stanie przedstawić przebiegu wypadków, a wręcz mógł to tym bardziej uczynić mając je świeżo w pamięci.

Tymczasem P. J. powiedział wówczas, że w pewnym momencie jedna z krow przebiegła przez rów wyskakując na drogę, a jego siostra wbiegła za krową chcąc ją złapać za łańcuch, po czym zostały potrącone przez samochód. To z kolei świadczy o wtargnięciu na jezdnię krowy i A. J. (2). Należy przy tym zauważyć, że jeżeli chodzi o te słowa P. J., to w żadnym razie nie zaprzeczają im jakiegokolwiek dowody, w tym również opinia biegłych z (...) w K.. P. J. nie powiedział przecież wówczas, że samochód najpierw uderzył w krowę, a potem w jego siostrę, lecz że zostały one potrącone przez samochód, przy czym uwzględniając dynamikę zdarzenia i niewielką odległość dzielącą A. J. (2) i krowę uderzenia w nie dzieliły dosłownie ułamki sekundy. Nie można więc stwierdzić, że Sąd

dokonał w tym zakresie wybiórczej oceny dowodów uznając za wiarygodne dowody pozostające w sprzeczności choćby z opinią biegłych. Trzeba przy tym zaznaczyć, że Sąd I instancji nie mógł brać pod uwagę zeznań złożonych przez oskarżonego w charakterze świadka (o czym już była mowa), natomiast użycie przez niego przy składaniu wyjaśnień zwrotu: „wydaje mi się” nie daje samo w sobie podstawy do przyjęcia za wiarygodne zeznań P. J. w zakresie, w jakim wskazywał, iż krowa przechodziła przez jezdnię. Jeszcze raz należy przy tym zauważyć, że Sąd Rejonowy dokonał niezwykle drobiazgowej analizy wszystkich relacji P. J. wskazując w sposób w pełni przekonujący, w jakim zakresie nie można im dać wiary. Nawet

opisany wyżej błąd Sądu I instancji nie przesądza w żaden sposób, że ocena jego zeznań w pozostałym zakresie jest błędna. Nie znajduje także jakiegokolwiek uzasadnienia stwierdzenie oskarżycielki posiłkowej, iż z notatki informacyjnej sporządzonej po wypadku wynikało, że piesza miała znajdować się za krową i ją ściągać za łańcuch, a wówczas podczas ciągnięcia krowy piesza powinna być schylona a nie wyprostowana w rozkroku. Nikt bowiem na miejscu zdarzenia nie informował o tym, że A. J. (2) miała znajdować się za krową i ją ciągnąć za łańcuch. P. J. wyraźnie zaznaczył, że krowa przebiegła przez rów wyskakując na jezdnię, a jego siostra wybiegła za krową chcąc jedynie złapać za łańcuch. Trzeba przy tym zaznaczyć, że

ten fragment relacji P. J. z miejsca zdarzenia znajduje potwierdzenie w opinii biegłych z Instytutu Ekspertyz Sądowych, jak też jest logiczny. Podkreślić również trzeba, że analiza ustnej opinii biegłych przedstawionej na rozprawie w dniu 24 września 2019r., na której fragmenty powołuje się skarżąca, nie daje jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania poczynionych przez Sąd ustaleń, opartych na opiniach tychże biegłych, zaś rolą Sądu była ocena zgromadzonych dowodów nie zaś poglądów pełnomocnika. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że z owej opinii ustnej wynika dodatkowo, że w przypadku wbiegnięcia krowy na jezdnię a za nią A. J. (2), oskarżony nawet w przypadku poruszania się z prędkością administracyjnie dopuszczalną i używając świateł

<p>drogowych nie miał możliwości uniknięcia wypadku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu</p>			
<p>3-5.</p>	<p>Podniesiony w apelacji oskarżycielki posilkowej subsydiarnej H. J. zarzut, iż Sąd uniknął oceny zachowania oskarżonego przed wypadkiem jak i po wypadku, tłumacząc, że dokona jej w dalszej części orzeczenia, czego w ogóle nie napisał i pozostało to zachowanie bez oceny, a w aktach sprawy znajdują się dowody obciążające jeżeli chodzi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

zachowanie oskarżonego, takie jak biling połączeń z sieci O. z dnia 23.01.2014 r., który został uznany i został też przesłuchany oskarżony dniu 24 lutego 2014 r. na tę okoliczność, a na rozprawie udowodniono na podstawie zeznań świadków D. J. i Ł. G., iż zestawu głośnomówiącego ani „blutucha” nie było w pojeździe, i nawet obrona w mowach końcowych ten fakt potwierdziła, a przepisy prawa o ruchu drogowym zabraniają korzystania z telefonu komórkowego podczas jazdy bez zamontowanego zestawu głośnomówiącego tj art 45 ust 2 pkt 1 i samo odbieranie telefonu rozprasza kierowcę nawet na 5 sekund, zaś w czasie rozmowy przez komórkę zdecydowanie zawęża się pole widzenia, wydłuża się czas reakcji, a tor jazdy staje się nierówny. Skarżąca zaznaczyła również, że Sąd

	<p>pomiął zachowanie oskarżonego po wypadku polegające na nieudzieleniu pomocy ofierze wypadku będącej w ciężkim stanie, że oskarżony widział dziewczynkę po wypadku, ale nawet nie podszedł i nie interesował się, aby udzielić jej pierwszej pomocy i chociażby wezwać pogotowie, a nadto oskarżony był świadomy, gdyż obserwował, co działo się po wypadku, ale do ofiary, którą potrafił, wcale nie podszedł</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosząc się do tego zarzutu należy zauważyć, że Sąd I instancji dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego faktycznie wskazał, że ocena całości postępowania oskarżonego jako</p>			

kierowcy pojazdu uczestniczącego w zdarzeniu zostanie dokonana w dalszej części uzasadnienia. Zdanie to wynikało z tego, że w pierwszym fragmencie oceny dowodów Sąd analizował poszczególne fragmenty wyjaśnień D. G. wskazując, w jakim zakresie uznał je za wiarygodne, a w jakim odmówił im wiary, natomiast pozostałe kwestie dotyczyły samej oceny jego zachowania jako kierującego, a ta ocena została faktycznie zawarta w dalszej części uzasadnienia, bowiem wynikała z pozostałych dowodów zebranych w sprawie, w tym opinii biegłych z Instytutu Ekspertyz Sądowych. Jeżeli zaś chodzi o podnoszoną kwestię korzystania przez oskarżonego z telefonu komórkowego w trakcie jazdy i tego, czy

dysponował on zestawem głośnomówiącym, to jak wskazano już przy rozważaniach odnośnie pierwszego z zarzutów należy zgodzić się ze stwierdzeniem Sądu I instancji, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na bezsporne ustalenie, czy w momencie zauważenia krowy na jezdni oskarżony używał telefonu komórkowego i czy korzystał przy tym z zestawu głośnomówiącego. Tylko zaś w sytuacji, w której ustalonyby, że telefonu w momencie zauważenia na jezdni krowy używał i nie dysponował przy tym zestawem głośnomówiącym, można byłoby rozważyć ewentualny wpływ takiego zachowania na zaistniały wypadek. Podkreślić również należy, że oskarżonemu nie postawiono zarzutu

<p>nieudzielenia pomocy A. J. (2), a z punktu widzenia ewentualnego sprawstwa jeżeli chodzi o zaistniały wypadek, bez znaczenia pozostaje to, co wydarzyło się bezpośrednio po nim. Należy jedynie w tym miejscu na marginesie wspomnieć, że A. J. (2) została natychmiast udzielona pomoc przez inne osoby, zaś D. G. sam był przecież jednym z uczestników wypadku, ewidentnie znajdował się w szoku, w pewnym momencie tracąc przytomność.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną</p>		

wyżej bezzasadność zarzutu			
3.6.	<p>Podniesiony w apelacji oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej H. J. zarzut błędnej weryfikacji odnośnie widoczności w zmiernych, albowiem z informacji z instytutu meteorologii z T. wynika, iż do godziny 19.14, czyli do momentu wezwania straży widać na odległość gołym okiem przedmioty, drzewa, horyzont bez oświetlenia, a po tej godzinie dopiero należy używać sztuczne oświetlenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Odnosząc się do tego zarzutu należy stwierdzić, że z pisma (...) (...) Astronomii z k. 361 wynika, że przy dobrej pogodzie, na końcu zmiernych cywilnego, który w dniu 23 września 2013r.</p>			

zakończył się o godzinie 19.14 poświata jest wystarczająca, aby rozróżnić obiekty ziemskie (drzewa, domy, itp.), również widać wyraźnie horyzont. Tak więc mowa jest w tym piśmie jedynie o rozróżnianiu obiektów i widoczności horyzontu, przy tym zaznaczono, że ma to miejsce w warunkach dobrej pogody. Tymczasem z ekspertyzy Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej - Państwowego Instytutu Badawczego - Oddział w Łodzi wynikało, że w dniu 23 września 2013r. w godz. 19.00 - 20.00 w rejonie miejscowości (...) występowało zachmurzenie całkowite przez chmury kłębiasto - warstwowe i kłębiasto - deszczowe. Co jeszcze istotniejsze, w sprawie tej został przeprowadzony eksperyment procesowy w

<p>dniu 25 września 2018r., a więc w dacie bardzo zbliżonej do 23 września, z którego wynikało, że już przed godziną 19.14 wartość natężenia oświetlenia była niższa niż 10 luxów, a tym samym słusznie Sąd przyjął, że w momencie wypadku w związku z szybko zapadającym zmierzchem, widoczność w miejscu wypadku nie była dobra</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu</p>			
<p>3.7.</p>	<p>Podniesiony przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej zarzut</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 177 § 2 kk polegający na nieprawidłowym przyjęciu, iż oskarżony nie wypełnił wszystkich znamion przestępstwa, w sytuacji gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że popełnił on błąd w taktyce jazdy polegający na przekroczeniu administracyjnie dopuszczalnej prędkości, poruszaniu się na światłach mijania w warunkach ograniczonej widoczności spowodowanej zapadającym zmrokiem, a także prowadzeniu rozmowy telefonicznej bez budowanego w samochodzie modułu (...)</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosząc się do tego zarzutu w pierwszej kolejności należy stwierdzić, że naruszenie przez</p>			

oskarżonego przepisów prawa o ruchu drogowym, a mianowicie błąd w taktyce jazdy polegający na przekroczeniu administracyjnie dopuszczalnej prędkości oraz poruszanie się przez D. G. na światłach mijania przy ograniczonej widoczności spowodowanej zapadającym zmrokiem, samo w sobie nie może stanowić podstawy do uznania, iż jest on sprawcą czynu z art. 177 § 2 kk. Konieczne bowiem do przypisania sprawstwa tego czynu jest stwierdzenie istnienia związku przyczynowego pomiędzy nieprawidłowym zachowaniem oskarżonego a zaistniałym wypadkiem. W tym zaś przypadku wedle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych takiego związku nie ustalono. Wskazać bowiem należy, że Sąd ustalił, iż nawet gdyby oskarżony

poruszał się z prędkością administracyjnie dopuszczalną i mając włączone światła drogowe, to w sytuacji wtargnięcia pieszej na jezdnię, wbiegnięcia na nią, nie miał on możliwości uniknięcia uderzenia w nią.

Podkreślenia

wymaga, że wszelkie nie dające się usunąć wątpliwości, Sąd – zgodnie z art. 5 § 2 kk – musiał tłumaczyć na korzyść oskarżonego.

Jeżeli zaś chodzi o kwestię prowadzenia przez oskarżonego rozmowy telefonicznej bez wbudowanego modułu (...), to jedynie w sytuacji, w której możliwe byłoby bezsporne ustalenie, iż oskarżony korzystał z telefonu w momencie zauważenia na jezdni krowy i nie dysponował przy tym zestawem głośnomówiącym, istniałaby możliwość rozważenia związku

<p>przyczynowego pomiędzy takim jego zachowaniem a zaistniałym wypadkiem (jak już uprzednio zaznaczono). Tymczasem w przedmiotowej sprawie nie wykazano w sposób bezsporny, że oskarżony wykonywał próbę połączenia lub prowadził rozmowę telefoniczną bez użycia zestawu głośnomówiącego w momencie zdarzenia lub w ciągu kilku chwil poprzedzających wypadek.</p>		
Wniosek		
o uchylenie zaskarżonego wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu		

3.8.

Podniesiony przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej zarzut obrazy przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk, 410 kpk i art. 424 kpk poprzez:

- dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu w postaci zeznań świadka zdarzenia P. J., a w konsekwencji błędne uznanie ich za niewiarygodne w zakresie, w jakim opisywał on sposób poruszania się krowy w postępowaniu przygotowawczym, kiedy to najlepiej pamiętał przebieg przedmiotowego zdarzenia, a z których wynika, że krowa weszła, a nie wbiegła na jezdnię,

- dowolne uznanie, iż z zeznań obecnego na miejscu funkcjonariusza policji R. K. (1) wynika, że świadek P. J. relacjonował sposób wejścia krowy na jezdnię,

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

podczas gdy P. J. opisywał wówczas jedynie zachowanie krowy przechodzącej przez rów, a nie wchodzącej na jezdnię,

- zaniechanie dokonania oceny wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2015r. w zakresie, w jakim opisywał on sposób poruszania się krowy, co doprowadziło do wadliwego ustalenia, iż krowa przebiegała przez jezdnię,

- brak analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, a wpływających na ustalenie dotyczące winy oskarżonego, w tym przede wszystkim faktu wykonywania kilku połączeń telefonicznych przed zdarzeniem bez wbudowanego w samochodzie modułu (...), w tym ostatniego o godz. 19:07:33

	trwającego 216 sekund		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Z zarzutem obrazy przepisów postępowania podniesionym przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej nie można się zgodzić. Zarzut ten w znacznej mierze pokrywa się z zarzutami podniesionymi przez oskarżycielkę posiłkową, a więc argumenty wcześniej podniesione zachowują swoją aktualność. Podkreślić w szczególności należy, że Sąd Rejonowy dokonał niezwykle drobiazgowej analizy zeznań świadka P. J., wziął pod uwagę treść jego kolejnych relacji, przeanalizował zachowanie tego świadka na rozprawie (to co wówczas zeznawał i w jaki sposób to czynił), a także dokonał owej analizy</p>			

w odniesieniu do innych dowodów zgromadzonych w sprawie, a zwłaszcza tego, co świadek ten powiedział funkcjonariuszowi Policji R. K. (1) tuż po wypadku na miejscu zdarzenia. Nie umknęły uwadze Sądu I instancji różnice w relacjach świadka, które zostały omówione, jak też kwestia wpływu innych osób na jego zeznania. Sąd meriti przenalizował również opinię biegłej psycholog A. T., w obecności której P. J. został przesłuchany, dokonując jej prawidłowej oceny, należycie przy tym ją uzasadniając - z przedstawieniem konkretnych wypowiedzi świadka wskazujących na wpływ innych osób na jego kolejne relacje. W świetle swobodnej i zarazem w pełni prawidłowej oceny zeznań P. J. Sąd słusznie podważył wiarygodność tej części zeznań tego świadka, w której opisywał on widoczność w momencie zdarzenia i twierdził, iż krowa na jezdnię weszła nie zaś wbiegła.

Zasadnie za istotną okoliczność przy ocenie wiarygodności zeznań tego świadka Sąd Rejonowy uznał to, co P. J. powiedział na temat przebiegu zdarzenia przybyłemu na miejsce funkcjonariuszowi Policji R. K. (1). Sąd miał pełne prawo oprzeć się na relacji P. J. przedstawionej przez niego R. K. (1) jako relacji na gorąco, gdy nie był jeszcze poddany ewentualnym wpływom otoczenia. Nie ma przy tym wątpliwości, że w takim zakresie, w jakim przedstawił wówczas przebieg wypadku był on w stanie go zapamiętać i odtworzyć, mimo niewątpliwego stresu, jaki wywołało u niego to zdarzenie. Trzeba też zauważyć, że żaden z dowodów nieosobowych, w tym opinie pisemna i ustna biegłych z Instytutu Ekspertyz Sądowych nie zaprzeczają wersji o wbiegnięciu na jezdnię krowy a za nią A. J. (2), a wersja ta jest jak najbardziej logiczna, o czym zresztą już wcześniej wspomniano. W żadnym razie nie

można przy tym zgodzić się ze skarżącym, iż Sąd Rejonowy dowolnie uznał, w oparciu o zeznania R. K. (1), że P. J. relacjonował sposób wejścia krowy na jezdnię, podczas gdy – zdaniem pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej – opisywał on wówczas jedynie zachowanie krowy przechodzącej przez rów, a nie wychodzącej na jezdnię. Wskazać należy, że P. J. powiedział wówczas R. K. (1), że w pewnym momencie jedna z krów przebiegła przez rów wyskakując na drogę, a jego siostra wbiegła za krową chcąc ją złapać za łańcuch, po czym zostały potrącone przez samochód. Takie a nie inne słowa P. J., a więc o przebiegnięciu krowy przez rów i wyskoczeniu na jezdnię bez wątplenia świadczą o tym, że krowa na jezdnię wbiegła, a tym samym nie można mówić o dowolnym uznaniu przez Sąd Rejonowy, iż krowa na jezdnię wbiegła. Odnosząc

się zaś do wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2015r. i zarzutu podniesionego w tym zakresie przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej, należy wskazać, że stwierdzenie wówczas przez D. G., że jadąc nagle zauważył krowę i wydaje mu się, iż zmierzała ona w jego stronę, w stronę Ł., przy osi jezdni, nie daje w żadnym razie podstaw do zakwestionowania ustalenia, iż krowa wtargnęła na jezdnię.

Podkreślenia wymaga, że oskarżony oświadczył wówczas, że „wydaje” mu się, że krowa zmierzała w jego stronę. Nie miał więc co do tego pewności, a przy tym wspominał o „zmierzaniu” krowy, a tymczasem P. J. w sposób jasny i pewny oświadczył R. K. (1), że krowa przebiegła przez rów i wyskoczyła na jezdnię, a jego siostra wbiegła ja jezdnię za nią. Jeżeli zaś chodzi o podnoszony przez pełnomocnika

oskarżycielki
posiłkowej
subsidiarnej zarzut
braku analizy
okoliczności
wykonywania przez
oskarżonego kilku
połączeń
telefonicznych przed
zdarzeniem bez
wbudowanego w
samochodzie
modułu (...), w tym
ostatniego o godz.
19.07.33 trwającego
216 sekund, to
podkreślenia
wymaga, że zebrany
w sprawie materiał
dowodowy nie
pozwolił na
bezsporne ustalenie,
czy w momencie
zauważenia krowy
na jezdni oskarżony
używał telefonu
komórkowego.
Tylko zaś w sytuacji,
w której ustalono
by, że telefonu w
momencie
zauważenia na
jezdni krowy używał
nie dysponując przy
tym zestawem
głośnomówiącym,
można byłoby
rozważyć
ewentualny wpływ
takiego zachowania
na zaistniały
wypadek.
Korzystanie z
telefonu
komórkowego bez
zestawu
głośnomówiącego w
trakcie jazdy jest
zachowaniem
nagannym, niemniej

<p>jedynie wówczas, gdyby D. G. bezspornie wykazano, że wykonywał próbę połączenia lub prowadził rozmowę telefoniczną bez użycia zestawu głośnomówiącego w trakcie zdarzenia, można byłoby tę kwestię analizować pod kątem związku przyczynowego pomiędzy takim jego zachowaniem, a zaistniałym wypadkiem</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu</p>			
<p>3.9.</p>	<p>Podniesiony przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej zarzut błędu w ustaleniach faktycznych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, będących wynikiem w/w uchybień procesowych, prowadzący do uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania bezpośredniego świadka P. J. oraz D. G. w toku postępowania przygotowawczego nie dawały do tego podstaw, w szczególności wskazując na wejście, a nie wbiegnięcie krowy na jezdnię, co skutkowało błędnym ustaleniem braku możliwości uniknięcia zdarzenia przez oskarżonego</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych podniesiony przez pełnomocnika</p>			

oskarżycielki
posiłkowej
subsydiarnej
pozostaje w
ścisłym
powiązaniu z
wcześniejszym
zarzutem obrazy
przepisów
postępowania.
Skarżący zarzucił
w tym przypadku,
że zebrany w
sprawie materiał
dowodowy, w
szczególności
zeznania P. J.
i wyjaśnienia D.
G. w toku
postępowania
przygotowawczego
nie dawały
podstaw do
uniewinnienia
oskarżonego od
zarzucanego mu
czynu wskazując
w szczególności
na wejście a
nie wbiegnięcie
krowy, co
skutkowało
błędym
ustaleniem o
braku możliwości
uniknięcia
zdarzenia przez
oskarżonego.
Tymczasem jak
już wcześniej
wskazano –
obszernie
uzasadniając to
stanowisko - Sąd I
instancji dokonał
prawidłowej,
zgodnej z
zasadami z art.
7 kpk, oceny
zgromadzonych

dowodów, w tym zeznań P. J., jak i wyjaśnień D. G. z rozprawy (bo zapewne o te wyjaśnienia skarżącemu chodziło, bo przecież oskarżony w toku postępowania przygotowawczego składał zeznania jedynie jako świadek, a takie zeznania w ogóle nie mogły stanowić dowodu w tej sprawie). Skoro ocenie zgromadzonych dowodów nie można nie zarzucić, w tym nie doszło do naruszenia art. 4 kpk, 7 kpk i 410 kpk, to tym samym nie można mieć zastrzeżeń do poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, iż choć oskarżony zachował się na drodze nieprawidłowo poruszając się z prędkością wyższą niż dopuszczalna i bez włączonych świateł drogowych, to jego zachowanie nie pozostawało w związku przyczynowym z zaistniałym wypadkiem, gdyż wobec

wtargnięcia na jezdnię krowy a za nią A. J. (2), nawet w wypadku poruszania się z prędkością administracyjnie dopuszczalną i mając łączone światła drogowe, oskarżony nie miał możliwości uniknięcia uderzenia w pieszę. Jeżeli chodzi o poczynione ustalenia faktyczne, to jedyny błąd Sądu – o czym wcześniej już wspomniano – polegał na przyjęciu w oparciu o zeznania P. J. z postępowania przygotowawczego, iż samochód kierowany przez oskarżonego w pierwszej kolejności uderzył w krowę, a następnie w A. J. (2), niemniej jednak nie mógł on mieć żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, tym bardziej, że w dalszej części uzasadnienia pojawiło się już prawidłowe ustalenie, iż jako

<p>pierwsza została potracona piesza.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek niezasadny z uwagi na opisaną wyżej bezzasadność zarzutu</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
utrzymano zaskarżony wyrok w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok utrzymano w mocy w związku z tym, że podniesione w apelacji zarówno pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej jak i samej oskarżycielki zarzuty czy to obrazy przepisów postępowania, czy też błędu w ustaleniach faktycznych czy też naruszenia prawa materialnego okazały się niezasadne. Sąd I instancji dokonał w tej sprawie prawidłowych ustaleń faktycznych, opierając się na tych dowodach, które w pełni zasadnie zostały uznane za wiarygodne. Jednocześnie Sąd szczegółowo omówił, którym dowodom odmówił wiary i dlaczego. Przy dokonywaniu oceny dowodów nie naruszono art. 4 kpk, 7 kpk i art. 410		

kpk. W oparciu o prawidłowe ustalenia faktyczne zasadnie przyjęto, iż oskarżony nie wyczerpał swoim zachowaniem wszystkich znamion czynu z art. 177 § 2 kk, a mianowicie nie było możliwości przyjęcia, iż zachodzi związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem oskarżonego, w tym wskazanym nieprawidłowym, polegającym na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości i nieużyciu świateł drogowych, a zaistniałym wypadkiem. Wobec wtargnięcia pokrzywdzonej na jezdnię, co prawidłowo ustalono, oskarżony nie miałby możliwości uniknięcia jej potrącenia nawet w wypadku poruszania się samochodem z dopuszczalną prędkością i z włączonymi światłami drogowymi

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzłe o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	w związku z nieuwzględnieniem apelacji oskarżycielki posiłkowej i jej pełnomocnika na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity:	

	<p>Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz. 223) obciążono oskarżycielkę posiłkową subsydiarną H. J. opłatą w wysokości 120 złotych (mogącą wymierzyć do kwoty 240 złotych), nie znajdując podstaw do zwolnienia jej z obowiązku jej uiszczenia</p>	
<p>3</p>	<p>W związku z nieuwzględnieniem apelacji oskarżycielki posiłkowej oraz jej pełnomocnika, Sąd - na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 640 § 1 kpk - zasądził od H. J. na rzecz D. G. kwotę 2680 złotych tytułem poniesionych przez niego w postępowaniu odwoławczym kosztów procesu. Na koszty te złożyło się koszty występowania obrońcy w postępowaniu odwoławczym w wysokości 2500 złotych oraz koszty dojazdu tegoż obrońcy na rozprawę do Sądu Okręgowego w Sieradzu w kwocie 180 złotych</p>	

7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej H. J.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Łasku (VII Wydziału Zamiejscowego z siedzibą w Poddębicach) z dnia 04 października 2019r. wydany w sprawie VII K 132/14		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------